

underretningen til kommunen eller anmeldelsen til politiet. Politiet skal/ bør være med til at træffe afgørelse om, hvornår der kan underrettes. I sådanne tilfælde bør kommunen overveje, om barnet er i sikkerhed eller midlertidigt skal anbringes uden for hjemmet (typisk til *efter* en videoafhøring).

Når kommunen fremsender skriftlig anmeldelse til politiet, er det hensigtsmæssigt for at nedsætte sagsbehandlingstiden, at der medsendes relevante oplysninger om barnet og dets familiemæssige relationer, adfærd i skole, børnehave o.s.v. Relevant information kan fremgå af div. journalark.

Af anmeldelsen skal så vidt muligt fremgå navn, personnr. og adresse på barnet/børnene, forældremyndighedsindehaver og mistænkte, hvis denne er kendt, ligesom der skal være et kort kronologisk resumé af, hvordan mistanken er opstået. Det bør fremgå, hvem barnet betroede sig til, og det skal tilstræbes, at barnet citeres så ordret som muligt. Det bør også fremgå, hvilke spørgsmål, barnet måtte være stillet ved en ”bekymringssamtale”, og hvordan barnet svarede.

Kommunens kontaktperson anføres.

Ved sager om seksualforbrydelser:

Anmeldes til
Fyns Politi,
”Afdeling for Personfarlig Kriminalitet”,
Hans Mules Gade 1 – 3,
5100 Odense C.

Ved sager om vold:

Anmeldes til
Lokalpolitistationen.

Sikker mailadr. til anvendelse:

fyn@politi.dk

Odense d. 110116.

Carsten Mogensen,
politikommissær.

VEJLEDNING TIL FAGPERSONER

Kort vejledning til fagpersoner om politiets sagsbehandling af sager vedr. overgreb mod børn, og hvad man som fagperson skal være opmærksom på i forhold til politiets efterforskning.

PRIMÆRT FOR FRONTPERSONALE:
(LÆRER, PÆDAGGER, DAGPLEJER, PLEJEFAMILIER OG LIGNENDE).

De fleste sager om overgreb mod børn (volds- og seksualforbrydelser), der anmeldes til politiet af kommunen, bliver anmeldt på baggrund af en underretning til kommunen fra eksempelvis vuggestue, børnehave, skole, dagplejer, eller plejefamilier. En del af underretningerne sker efter, at barnet har fortalt/betroet sig til en voksen, det føler sig tryk ved.

Mange gange er det en enkelt sætning eller bemærkning, som skaber bekymringen, og hvad gør man så?

En del fagpersoner, som arbejder med børn og pludselig bliver betroet en ”hemmelighed”, er usikre på, hvad de må snakke med barnet om, da de har lært, ”at hvis et barn kommer med udtalelser om mulige overgreb, det har været udsat for, skal det anmeldes til politiet, og så må man ikke snakke med barnet, før barnet er videoafhørt af politiet”.

Det må man godt!

Man må bare ikke ”afhøre” barnet, og heller ikke lave sin egen videoafhøring, selvom det er gjort i den bedste mening og tro på, at det så kan bruges som bevis i lighed med politiets videoafhøring. Det kan det ikke!

Der er særlige regler for, hvordan en videoafhøring som led i efterforskning af en straffesag skal foregå,- og den, der afhører, skal være særligt uddannet!

Hvis en dreng f.eks. siger: ”Mors kæreste har rørt ved min tissemand”, er det nødvendigt at spørge barnet ind til omstændighederne. Det sker for at klarlægge, om det er sket på en uskyldig måde (badesituation, toiletbesøg eller lignende), eller om der er grund til bekymring om, at barnet har været udsat for et overgreb.

På samme måde kan/bør der stilles spørgsmål til en mindreårig pige, der f. eks. siger: ”Jeg boller med min far”. Hvad forstår pigen f. eks. v. ordet ”boller”?

En ”bekymringssamtale” gennemføres ved brug af åbne spørgsmål (med hv-ord). Eksempelvis ”hvornår gør han det”, ”hvorfor gør han det”, ”hvor gør han det”, ”hvordan gør han det”, ”hvad siger du, når han gør det” eller ”hvad siger mor/far”. Der må ikke stilles spørgsmål, der kan besvares med ja/nej.

Straks, når/hvis barnet ved de uddybende spørgsmål bekræfter bekymringen, runder man samtalen af og foretager indberetning til kommunen (evt. allerede nu anmeldelse til politiet).

Kommunerne har udarbejdet beredskabsplaner, hvor man som fagperson kan se, hvordan man håndterer sådanne sager i kommunen. Er man i tvivl, kan man kontakte socialforvaltningen – evt. politiet - og få yderligere vejledning.

PRIMÆRT FOR KOMMUNERNES SAGSBEHANDLERE:

Anmeldelser til politiet sker i de fleste tilfælde fra kommunen, men også forældre, forurettede selv eller andre, der får kendskab til overgreb, kan anmelde til politiet. Hvis andre end kommunen anmelder, underretter politiet kommunen straks efter anmeldelsen.

Forud for en anmeldelse fra kommunen kan der ske en uformel drøftelse mellem politiet (som udgangspunkt Afdeling for Personfarlig Kriminalitet) og kommunen, hvor det aftales om der skal/kan/bør ske politianmeldelse, eller det er en ren socialfaglig indsats, der skal til. Det gælder alle sager vedr. børn fra 0-18 år.

Hvis kommunen anmelder til politiet og kommunen har truffet afgørelse om iværksættelse eller revidering af en børnefaglig undersøgelse, gælder reglerne i Lov om Social Service om at benytte Børnehuset.

I Fyns Politi behandler Afdeling for Personfarlig Kriminalitet som udgangspunkt sager om *seksuelle overgreb* mod både børn og voksne, mens sager om *vold* som udgangspunkt behandles af lokalpolitiet. Når børn på 12 år eller dér under skal afhøres, gennemfører politiet videoafhøring, forestået af særligt uddannet personale. Særlige omstændigheder kan godtgøre behov for, at personer over 12 år *også* kan/skal videoafhøres (udvikling og psykisk tilstand).

Hvis der er mistanke mod forældremyndighedsindehaver eller en person, der bor sammen med barnet, er det af hensyn til den videre efterforskning vigtigt, at der ikke sker orientering til forældremyndighedsindehaver/mistænkte om